

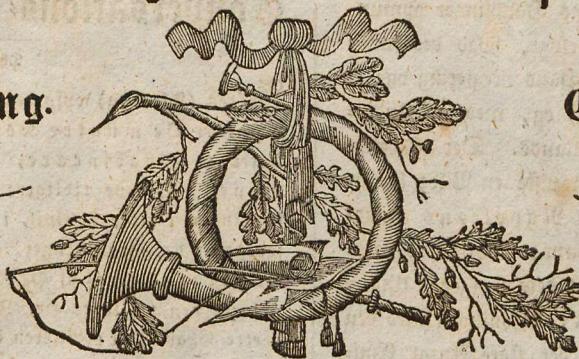
Kjøbenhavns - Posten.

Fjerde Aargang.

No. 59. 1830.

Onsdagen den

10. Marts.

Napoleons Individualitet og Charakteer.

(Skildrede af Walter Scott.)
(Fortsat.)

Den Kjærlighed, som Napoleon erhvervede sig hos de franske Soldater ved hyppig Uddeling af Belønninger og Udmærkelser, saavel som ved sit noie Kjendskab til deres Personer, og sin Opmerksamhed for deres Fortnedenheder; denne Kjærlighed, forenet med den vindstyrkede og uafhængige Magt, som han besad, gjorde det ikke vanskeligt for ham at sikre sig deres Bistand ved Revolutionen den 18de Brumaire, og at stille sig i Spidsen for Staten. Den største Deel af Folket var paa denne Tid hjerteligt kjed af Regjeringens bestandige Omstæften, og af de mange Omvæltninger, som det havde erfaret, ligefra Girondisternes tomme Spekulationer, og Jakobinernes dyriske og grusomme Vildhed, indtil Direktoriets lave og raadvilde Bakken og Svaghed. I Almindelighed længtes Folket efter en fast Regjerdingsform, hvor Friheden kom mindre i Betragtning end Varigheden, og der kunde give det den Sikkerhed for Eiendom og personlig Frihed, som de, der fulgte efter Monarkiets Falb, ikke havde været i stand til at yde. En lykkelig General, med mindre Dristighed og mere Samvittighed end Napoleon, vilde have forsøgt Bourbons Restaurations. Men Napoleon forudsaae de Vanskeligheder, der vilde mode ved at forene Emigranternes Tilbagekaldelse med Sikkerheden af National-Godsernes Salg, og sluttede Klugeligt, at de Partier, der sonderslede Frankrig, lettest vilde lade sig sammenmelte under en Mands Myndighed, der for en stor Deel var fremmed for dem alle.

Esterat have opnaet den højeste Magt, en Hoide, der blænder og forvirrer saa mange, syntes Napoleon blot at indtage den Plads, til hvilken han var født, hvortil hans udmærkede Evner gjorde ham fækket, og, hvorpaa, under alle Omstændigheder, hans glimrende Seiersbane gav ham en uimodstaelig Forbring. Han vedblev derfor, med rolig Aand og oplyst Viisdom, at overveje Midlerne til at gjøre sin Magt varig, til at tilintetgjøre den republikanske Indflydelse, og til at grunde et Monarkie, til hvis Monark han bestemte sig selv. Et Forsøg paa, til Gunst for en militair Eventyrer, atter at kalde en Regjeringsform i Live, der med næsten eenstemmigt Bisfalb var blevet forkastet af Folket, vilde have forekommet de fleste Mennesker som en fortvivlet Handling. Republikens Tilhengere var dygtige Statsmænd, og Folk af overlegne Talenter, vante til at styre de vilde Demokrater, og til at lede de Intriguer, der havde kuldfastet Throne og Ulter. Nejpe var det derfor at vente, at slige Mand vilde, om det endogsaa kun var for Skams Skyld, have seet paa, at deres tiaarige Arbeide med eet Slag blev tilintetgjort af en ung, omendfjordt lykkelig Generals Sværd.

Men Napoleon kjendte baade sig selv og dem. Han folte, at Deeltagerne i den revolutionære Magt nut maatte lade sig noie med at blive Nedskaberne til hans Op-hoiele, og hans Myndigheds underordnede Dienere; tilfredse med den Part af Byttet, som Loven overlader til Jackalen.

Riget i det Hele overbeviste han, ved hvert nyt Skridt fremad, om sin Ret til den højeste Magt, bekræftet ved de meest udmærkede Seire, og han tiltog sig Herredommets over Frankrig under den stolte Titel: Detur dignissimo

(det gives til den Værdigste). Hans Handlinger opmuntrede heller ikke Nogen til at undersøge, hvad der kunde være at erindre imod denne Titel. Hans Regjering var, i dens Udbølelse, glimrende udenlands, og, med faa Undtagelser, liberal og maadeholdende indenlands. Det affydelige Mord paa Hertugen af Enghien viste, en Vildest hævnsgerrige Sindeslag; men ellers vare Napoleons Handlinger, i Begyndelsen af hans Lobebane, i hoi Grad roeværdige. Slaget ved Marengo, med dets Folger; Undertrykkelsen af de indvortes Uroligheder; Udspringen med den romerske Kirke; Tilbagekaldelsen af det store Antal Emigranter, og endelig den efter til Live-kaldte nationale Lovkyndighed: Alt dette var Begivenheder, der maatte smigre Folkets Indbildningskraft, og vinde dets Hengivenhed.

Medens Napoleon saaledes tilintetgjorde Republikken, benyttede han, med en ham egen Behændighed, til sin Ejeneste de samme demokratiske Grundfæstninger, der havde foranlediget Revolutionen, og opmuntret til Forsøget paa at grunde en Frstat. Hans Skarpsindighed havde snart opdaget, at Folkets Modstand imod den gamle Regjering var mindre grundet paa Willie imod selve den kongelige Myndighed, end paa en Harme, som gik over til Had, imod de Forrettigheder, der vare tildelede Adelen og Geistligheden, som ved Fodsel og Stand vare kaledede til alle højere Poster i Staten, og udelukkede alle Andre derfra, hvor overlegne de end kunde være dem i Talenter. Da derfor Napoleon grundede sin nye monarkiske Regjeringsform, indsaa han meget rigtigt, at han ikke, lig arvelige Monarker, var bunden til visse Forskrifter, der hidrørte fra gammel Skik og Brug, men at det stod ham frit for at indrette den Magt, som han havde sig selv at takke for, efter sit eget Tykke. Ved den almindelige Anerkendelse af hans Fortjenester var han blevet haevet saa let til Thronen, at han ikke havde behøvet hjælp af noget eget Partie, og, som en Folge af, at han saaledes hverken var bunden ved foregaaende Forpligtelser, eller ved den Nødwendighed at tilfredsstille gamle Tilhængere, eller at erhverve sig nye, var hans Fremgangsmaade i en saare ualmindelig Grad fri og ubunden.

(Fortsættet.)

Conversations- og Nyheds-Post.

Theatret.

Tafles (Tirsdag) opførtes for første Gang paa det Kgl. Theater: De munstre Koner i Windsor, Lysspil i 5 Acter af Shakespeare, oversat af Engelsk ved A. G. Bone. Vi have tidligere heri Bladet meddeelt Rollesætningen i dette Lysspil, i hvilken der ved Opførelsen var foregaact de Forandringer, at Myhgs Partie, ifstedsfor af Hr. Stage, gaves af Hr. Phister, hvormod Hr. Stage udførte den tidlige Hr. Instructeur Frydendahl tildelede Charakteer: Værtten i Hosebaandet, og at Hr. Overstokor spilte Hugh Evans Rolle, ifstedsfor Hr. Foersom. Stykket, hvis Udførelse i det Hele kunde kaldes heldig, morede heiliggennem ualmindeligt, og optoges til Slutningen med et lydeligt og udelelt Bisald, som ogsaa under Opførelsen isærdeleshed tildeeltes Hr. Dr. Nyges karakteristiske Udførelse af Ridder Hans Falstaff og Hr. Phisters fortrinlige komiske Fremstilling af Myhgs Partie. Ovenpaa de flue og vandede Retter, Theatret i den sildigere Tid kun altfor ofte har budt Publikum, sjænkede denne Shakespeariske Comodie uidentvist en ligesaa sund som kraftig Næring, der, om den end ikke saa ganske kunde smage det moderne Puristries og Snærpevæsens Dykere, var af en saa gediegne Substant, at enhver Uttring af denne vor Tids Modetone maatte forsumme.

Thorvaldsen.

Thorvaldsen er nu i München, og nyder i dette Sydflands Athen al den Hylding, som skyldes hans verdensberømte Navn og Fortjenester. Et Antal af 260 derværende Kunstnere gav ham d. 19de Febr. en Fest i den saakalde Paradiishauge, som var særdeles smagfuldt arrangeret og oplivedes af den mest evangfrie og hjerterlige Glæde og Munterhed. I Salen, hvis Plafond af Kunstnerne var smykket med allegoriske Malerier og Arabesser, indtog han Hæderspladsen imellem Ridder Cornelius og Professor blant Bayerns Kunstnere, Professor Eberhart. — D. 17de Febr. var han indbuden til et Høfsal. — H. Majestæt Kongen af Bayern har overdraget Thorvaldsen det Hverv at forfærdige en colossal Statue til Hest af Maximilian den 1ste, der skal udføres i Ets og er bestemt at opstilles paa Wittelsbacher-Pladsen i München.

Gavnlige Foreninger.

I Weimar risterer en Forening til de efter opstanden Straf lossladte Forbryderes Understøttelse, Anbringelse og Forbedring. Den staaer under Storherrugindens Beskyttelse, og har ved Medlemmernes Bidrag ei alene været i stand til at virke betydeligt til Opnaaelsen af sit Formaal, men endog til at samle et Fond af 1000 Thlr. — I Leipzig har et Selskab af agtværdige Fruentimmer forenet sig om at antage sig saadanne Born, der ved deres Høfdesforhold ere berøvede Forældrenes Pleje. Ogsaa denne Forenings Bestræbelser have havt de mest velgjærende Folger.

Udgiven af A. W. Linunge. Trykt i det Poppiske Officin.

Før dette Blad, som med Kongelig afferaadigst Tilladelse, forsendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdommene, tegner man saa heri Staden paa Hjørnet af Adelgaden og Gothersgaden No. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontorer.